

DN DEN
NATIONALE
SCENE

70 ÅR MED
FESTSPILLENE
I BERGEN

LILLE EYOLF

PÅ SCENEN

Stine Robin Eskildsen
Rita Almers

Kristi-Helene Engeberg
Asta Almers

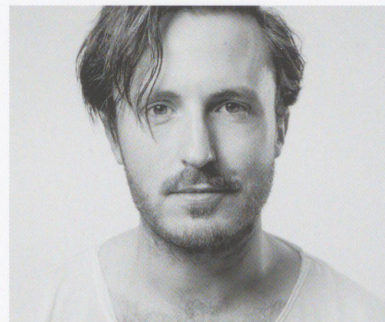
Frode Bjørøy
Alfred Almers

Arthur Hakalahti
Eyolf

Anne Regine Ellingsæter
Rottejomfruen

Knut Erik Engemoen
Ingeniør Borgheim

*Asta, verden er stor. En ball av jord og hav og landskap.
Landskap under og mellom folk. Veien må en lage selv.*

*Mellom trær. Over myrer. Gjennom berg. Hogge, borre,
sprengte seg fram. Sprengte. Gjennom leirstein, kalkstein,
sandstein, kleberstein, gråstein, konglomerat, amfibolitt,
syenitt, granitt, gneis, gabbro, basalt, marmor. Bryte vei,
grave grøfter, sikre bergsider, flytte bekker. Dekke over.
Legge dekke. Vegdekke. Grus og pukk og sand.*

*Uten å ødelegge. Helt uten å ødelegge. Vi gjør det vi må
for å komme frem. Hvem har lært oss å bryte vei?
Naturen selv. Det er naturens natur.*

*Vinden har lært oss det. Røtter har lært oss det.
Bekken har lært oss det. Den gjør alt den kan. Endrer
form, flytter jord, stuper ned eviglange fjellsider, spret-
ter og spruter fra stein til stein. Alt for å komme frem til
havet. Jeg er bekken. Jeg vil til havet. Og så, videre.*

Krysse bekk og tjern og fjor og juv og hav.

*Utrolige vanskeligheter. Utrolige reiser, utrolige møter,
utrolige hjem, utrolige liv. Hvelvbro, buebro, bjelkebro,
spennbetongbro, fagverksbro, platebro, kassebro,
hengebro, taubro, skråkalbelbro, skråstagbro, klaffebro,
pongtongbro, flytebro, elementbro.*

*Konstruksjon. Sterk og føyelig. Om ikke så ryker det.
Betong. Spennbetong. Stål. Aluminium. Stein. Tre. Plast.
Varme, sveise, skjøte, møte. Balanse, symmetri, kontakt.*

Teksten er skrevet av Knut Erik Engemoen som spiller Borgheim i «Lille Eyolf», og er en tilføyelse til Ibsen sin originale tekst.

REGISSØR MICHAEL THALHEIMER

I denne samproduksjonen mellom Den Nationale Scene og Festspillene iscenesettes Lille Eyolf av Michael Thalheimer. En regissør som også har fått plass i tyske ordbøker.

Av
**Annika
Silkeberg**
Dramaturg

Når dette skrives er det bare noen dager til det er premiere i Teaterkjelleren. Det er Ibsen, det er Eyolf, det er Thalheimer, det er seks skuespillere, en svart, bakket scenografi, en kraftfull lysrigg, spesialkomponert musikk med en blanding av elgitar, elektronika og piano og det er kostymer få ville ha tenkt til et stykke som dette.

Når en av Europas topp tre regissører kommer til Bergen med Ibsen kommer han med erfaring fra «Et Dukkehjem», «Villanden», «Gjengangere» og «Peer Gynt». Hans forestillinger er spilt i Kiev, Praha, Roma, Tokyo, New York, Mexico City og Madrid og ... rekken av priser er lang.

Prøvene av «Lille Eyolf» begynte i den andre enden av byen med lange samtaler, lesing av regissørens «Strich-fassung» av manus, og det norske ensemblet begynte veien med å nærme seg det tyske teamets idéer. Fire av teatrets faste skuespillere og to unge gjester.

«Any news from the world today?» begynner gjerne prøvene med. Eller også begynner

dagen med: «Jeg har slett ikke sovet i natt for jeg har bare tenkt og tenkt på denne del av teksten her ...» Men step-by-step den uunn-gåelige scenen. For allerede etter en ukes prøver står scenografien klar, kostymene, musikken, lyset ...

“*Melankoli og smerte
har alltid vært mine
følgesvenner. Det er de
som får meg til å tenke.*”

Michael Thalheimer

Thalheimer er årgang 1965, født i Frankfurt am Main, begynte å spille trommer i tenårene, utdannet seg til skuespiller, men startet kort etter utdannelsen med regi. Og sier nå om seg selv: «Erstens bin ich Berliner.» For på mange måter har Berlin også de siste tjue årene vært midtpunkt for en teaterbrand av en vulkan av storartet teaterkunst.

Stilen til Thalheimer har hatt et gjennomslag slik at det i tyske ordbøker er blitt tatt inn ordet «å thalheime» - i betydningen kondensere et stykke til benet. Han mener at ingen kunst oppstår av lykke, den blir føtt av smerte, av misnøye, lengselen etter lykke – og føler seg forpliktet til den innsikten, at det er hans oppgave innenfor teatret.

Han søker et stykkes innerste kjerne og skjærer alt annet bort. Han søker en enkelthet. Han ønsker forstørrede uttrykk, presise bevegelser – men mer enn noe annet at skuespilleren i hvert øyeblikk tar en risiko.

- *I hate safe things!*
- *More sound with the kissing!*
- *No air between the lines!*
- *Human beings can't learn anything. We are stuck in patterns – we do the same mistakes over and over.*

Når Thalheimer selv skal beskrive arbeidsmetoden sin taler han om supper:
«Det er supper, der alle ingredienser suppen er laget av – poteter, grønnsaker, kjøtt osv. – er synlige og flyter omkring i tallerkenen. Og så er det supper, der dette er blitt filtrert bort, med det resultat at det kun er noe tjukt, svart, vann – essensen – igjen. Den slags supper foretrekker jeg.»

Og igjen og igjen har vi i prøvene hørt:
Ibsen, get me out of this play!

LILLE EYOLF

av Henrik Ibsen

Bearbeidelse & regi: Michael Thalheimer

Scenografi: Henrik Ahr

Musikk: Bert Wrede

Kostyme: Michaela Barth

Lys: Geir Hovland

Lyd: Tor Endre Kalvenes

Dramaturgi: Annika Silkeberg

Produsent: Seppo Laukkanen

Inspisient: Kjell Arve Vorland

Rekvisitør: Espen Røen, Cathrine Hopstock

Maskør: Frida Rykkje, Mette Noodt

Kostymeansvarlig: Maren Wagtskjold-Myran

Påkleder: Simen Mustvedt

Sufflør: Kristine Nordby Simonsen

**Premiere 20. mai 2022,
Teaterkjelleren**

Varighet: ca 1 time og 40 minutter,
ingen pause.

*En samproduksjon mellom
Den Nationale Scene og Festspillene i Bergen*

Den Nationale Scene, Pb 78, Sentrum, 5803 Bergen, tlf: 55 54 97 00

Billetter: dns.no, tlf: 55 60 70 80, dns@dns.no

Ansvarlig redaktør: Stefan Larsson

Scenefoto og portrettfoto: Sebastian Dalseide

Trykk: Molvik Grafisk AS | Med forbehold om endringer og trykkfeil

